

OTILIA CAZIMIR

POEZII

Otilia Cazimir

Poezii

BABA IARNA INTRĂ-N SAT

Ilustrații: Șerban Andreescu

Copertă: Mirela Tufan

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CAZIMIR, OTILIA

Baba iarna intră-n sat... : poezii / Otilia Cazimir. -

București: Editura Nicol, 2007

ISBN 978-973-7664-00-6

821.135.1-93-1

© Editura „NICOL” Tel./Fax: 021.345.26.52; Tel.: 0723.314.426

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii NICOL

Ilustrații: Șerban ANDREESCU

Copertă: Mirela TUFAN

Corectură: Laura Ivona DUMITRU

Tehnoredactare: Gheorghe DUMITRU

PENTRU CEI MAI MITITEI

NINGE!

Ssst!... Măicuța gerului
Cu mânuța înghețată
Bate-n poarta cerului
Și întreabă supărată:

– Unde-s stelele de sus?

– Iaca, nu-s!

Vântul rău le-a scuturat
Și le-mprăștie prin sat.

Uite una: s-a desprins
Dintr-o margine de nor
Și coboară-ncetișor...

– Oare-a nins?

E un fulg și-i cel dintâi
Și aduce-n vânt ninsoare,
Drumuri albe peste văi,
Râs curat în ochii tăi,
Sănioare,
Zurgălăi...

BABA DOCHIA

Toată noaptea au lătrat
Câinii de la jitărie
De gândeai că-i lupo-n sat.
Ce să fie?
Ce să fie?...

Ia, o babă cu cojoc
A mas noaptea, fără foc,
În desiș uscat de soc!

Acum vine pe-ndelete –
Că i-e drumul fără-grabă –
Și drept singură podoabă
Are-n plete
Un scaiete.

Și de sus, dintr-un ponor,
Poartă fetelor solie,
Că le-aduce măștișor
Un bănuț de păpădie!

SCRISOARE

Moș-Crăciun, toți îmi spun
Că ești darnic și ești bun.

Eu îți scriu de mai-nainte
Că-s un băiețel cuminte,

Și-ți mai scriu, așa, să știi,
Că eu nu-ți cer jucării,
Cum ți-ar cere alți copii –
Însă nu m-aș supăra
Dacă tot mi-ai da ceva!

Dacă vrei, dă-mi o plăcuță,
Că mi-am spart-o pe cea veche,
Adă, pentru pisicuță,
Motocel roș la ureche.

Lui bunicu – o lulea
C-a pierdut-o, sărăcuțu'...
Poate-aduci vreun os lui Cuțu?
Poate ai vreo acadea?

Lui Dănuț cel mititel,
Care plânge-n copăiță,
Să-i aduci un covrigel...
Noapte bună!

Niculiță

LA DRUM

Moș-Crăciun, la urcuș,
S-a pornit cu sacu-n spate.
Drumu-i rău, și-i lunecuș,
Și moșneagul nu mai poate.

Lung se uită îndărăt,
Scuturându-și barba rară
De omăt,
Și oftează sub povară:

– Greu tătucă, greu de tine!
Iaca, stau și mă socot
Dacă nu cumva-i mai bine
Să mă mut mai cătră vară,
Că-s bătrân și nu mai pot!...

UITE VINE MOȘ CRACIUN!

Prin nămeți, în fapt de seară,
A plecat către oraș
Moș bătrân c-un iepuraș
Înhămat la sănioară.

Drumurile-s troienite,
Noaptea vine, gerul crește...
Cu urechile ciulite
Iepurașul se grăbește.

Uite-o casă colo-n vale,
Cu ferestre luminate.
Moșul s-a oprit din cale,
Cu toiagu-n poartă bate:

– Bună seara, bună seara!
Iaca, vin cu sănioara
Și cu daruri proaspete.
Bucuroși de oaspete?

– Bucuroși,
Bucuroși,
Strigă glasuri de copii.
Moșule, de unde vii?
– Iaca, vin din moși-strămoși,
Încărcat cu jucării!

... Noapte rece și albastră.
Ies copiii la fereastră,
Să se uite cum coboară,
Prin troianul uriaș,
Moș-bătrân c-un iepuraș
Înhămat la sănioară...

MĂȚIȘORII

A ieșit răchita-n drum.
Ce-o mai fi și asta oare,
Că-i din cap până-n picioare
Numai motocei de scrum?...

Cu mlădițele plecate,
Stă pe loc și se socoate:
S-ar întoarce – nu mai poate,
S-ar ascunde,
N-are unde!

I-e rușine de copii,
Că din muguri aurii
I-au ieșit, în loc de flori...
Mățișori!

A-NFLORIT O PĂPĂDIE!

Nici-o floare:
Numai pete mari, de soare...

Dar din frunza cafenie
Putrezită-n umbra rară
Iese-un pui de păpădie
Să mai vadă ce-i pe-afară.

Se întinde drept spre cer
Pe codița lui de gumă.
Dar când vede că nu-i glumă,
Că-i tot brumă
Și-i tot ger –

Își adună pământuf,
În tecuța-i vătuită,
Pentru-o zi mai potrivită,
Soarele călduț, de puf!

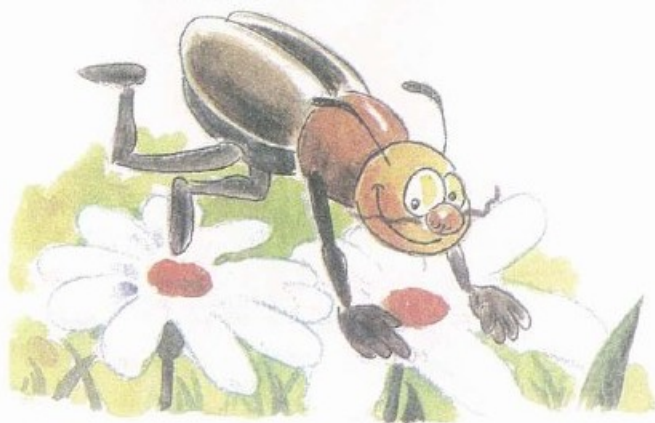
DE PE-O „BUNĂ DIMINEAȚĂ”

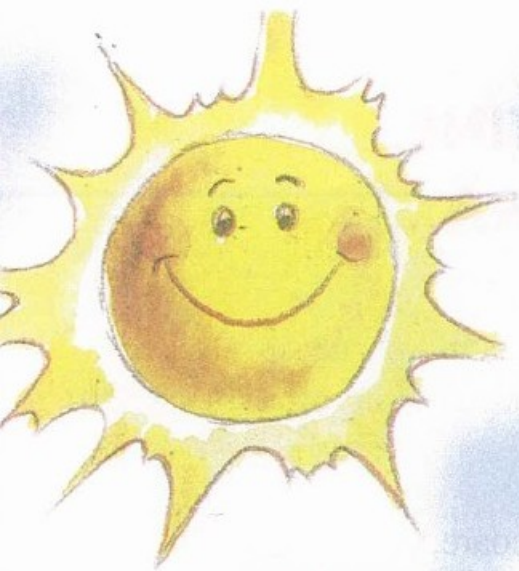
De pe-o „bună-dimineață”
Cu tulpină de cârcel,
A sărit un gândăcel
Cu mustățile de ață.

Alți gândaci, mărunți și roșii,
Care-și poartă fiecare
Ochelarii pe spinare,
Dorm la soare, somnoroșii!

Iar pe-un fir de păpădie
Ce se-nalță, drept, din iarbă,
Suie-un cărăbuș cu barbă,
În hăinuță aurie.

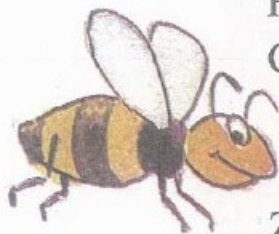
Suie, mândru și grăbit,
Să vestească-n lumea mare:
– Prea cinstită adunare,
Primăvara a sosit!

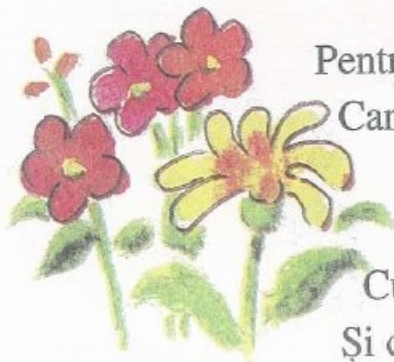

PENTRU TINE, PRIMĂVARĂ...

Șiruri negre de cocoare,
Ploi călduțe și ușoare,
Fir de ghiocel plătând,
Cântec îngânat în gând,
Sărbătoare...

Zumzet viu prin zarzări. Oare
Cântă florile la soare?
Că pe crengi de floare pline,
Nu știi: flori sunt, ori albine?
Pentru cine?...

Pentru tine, primăvară,
Care-aduci belșug în țară,
Care vii,
Peste câmpii,
Cu bănuți de pădăii
Și cu cântec de copii!

ȚÂNȚARUL ȘI AVIONUL

Sub o frunză de arțar,
Stă la umbră un țânțar,
Sus, un avion subțire
Zbârnâie ca un bondar.

– Ia te uită, stârpitura,
M-a trezit din somn cu gura!
Uite-așa i se năzare,
Parcă-i cine știe cine...
Doar că bâzâie mai tare,
Dar încolo-i mic cât mine!

GOSPODINA

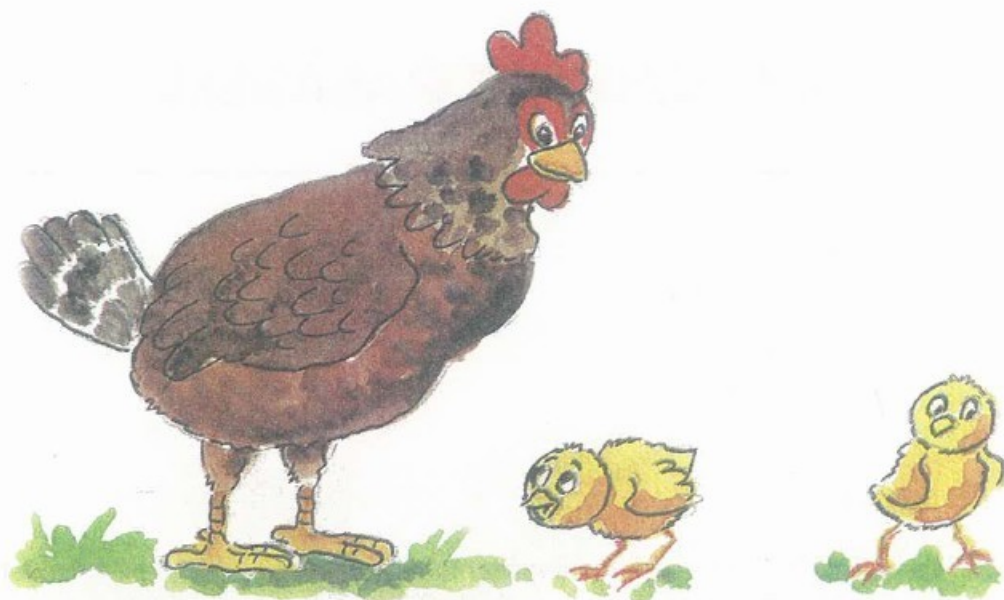
O furnică duce-n spate
Un grăunte jumătate.

– Încotro fugi, surioară?
– Ia, mă duc și eu la moară!

Și-s grăbită, și-s grăbită,
Că mi-i casa negrijită,
Și mi-s rufele la soare,
Și copiii cer mâncare...

Nu, la noi
În mușuroi,
Nu e timp pentru zăbavă:
Că de n-am fi de ispravă,
Ar fi vai ș-amar de noi!

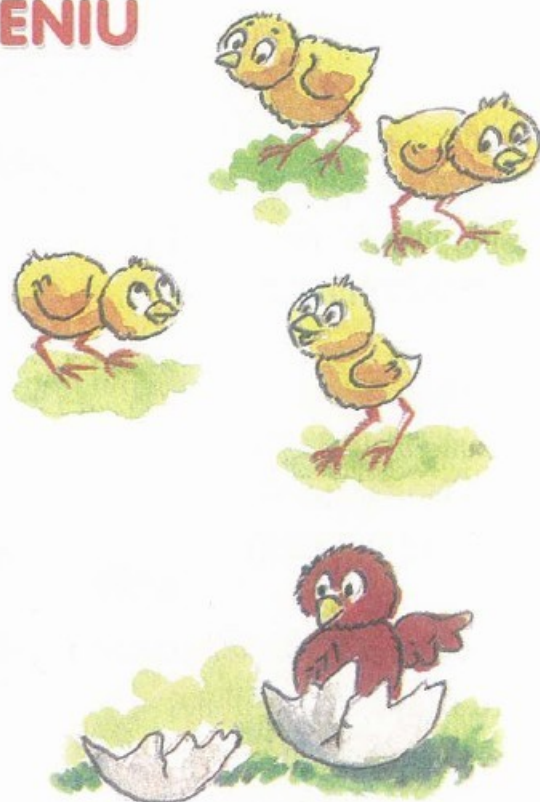

PUIȘORUL CAFENIU

A ieșit din ou, la soare,
Cel din urmă puișor.
Se usucă pe-aripioare
Și-o pornește binișor.

Stă găina la-ndoială,
Că din șapte puișori,
Șase-ș galbeni-gălbiori
(Ghemotoace de beteală),

Numai cel de la sfârșit
A ieșit
Mai ponosit!
Și se-ntreabă speriată:
– Nu cumva-i de ciocolată?...

UN CĂMIN DE PĂSĂRELE

În pădure, la cămin,
Zarvă mare în pridvor.
Unii pleacă, alții vin
De la treburile lor.

La bucătărie
Și prin dormitoare,
Bat din aripioare,
Fac gospodărie:

Două codobaturi
Mătură sub paturi,
Două gheonoaie
Spală rufe-n ploaie,

Două pitulici
Adună furnici,
Și două rătuște
Răsucesc găluște!

Numai cucul, moș-portar,
Care n-are altă treabă,
Stă pe-o vargă de arțar
Și pe toată lumea-ntrecabă:
– Cu? Cu?...

UN MIELUȚ CU ZURGĂLĂU

Uite-un miel cu zurgălău:

Ăsta e mieluțul tău...

Stă – stângaci și mititel,

Cu privirile prostuțe,

Cu picioarele grosuțe

Și prea-nalte pentru el.

(Vezi că are și copită,

Jucăria rău cioplită?...)

Brumăriu, de astrahan,

A sărit de pe tăpșan

Și deodată-a behăit

Subțirel și răgușit!

– Pentru ce te-ai speriat?

Râde-ncetișor măicuța.

– Hai să-i dregem muzicuța,

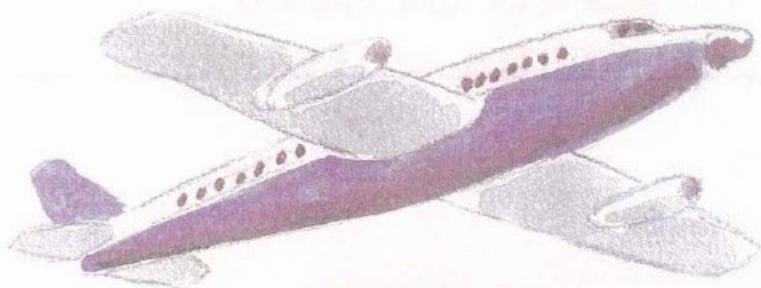
Nu vezi că i s-a stricat?...

GREU LA DEAL ȘI GREU LA VALE!

Încărcat c-un sac de caș,
Un măgar urca pe coastă
Să se ducă la oraș –
Când, gonit de vreo năpastă,
Coborând haihui urcușul,
Sare-n drum un iepuraș!

Se oprește măgărușul
Și sfârșit de-atâta cale,
Zice cumpănindu-și sacul:
– Greu la deal!
– Ba-i greu la vale,
Că mă duc de-a berbeleacul!

HULTANUL

Ciugulește-un pui la soare,
Cloșca doarme la răcoare,
Când, deodată, nu știu cum,
Trece-o umbră peste drum!

Puișorul cucuiat
Cade-n coadă, speriat.

– Sai, măicuță, un hultan!
M-aș ascunde, dar n-am vreme.
– Stai cuminte, nu te teme,
Că-i un biet aeroplan...

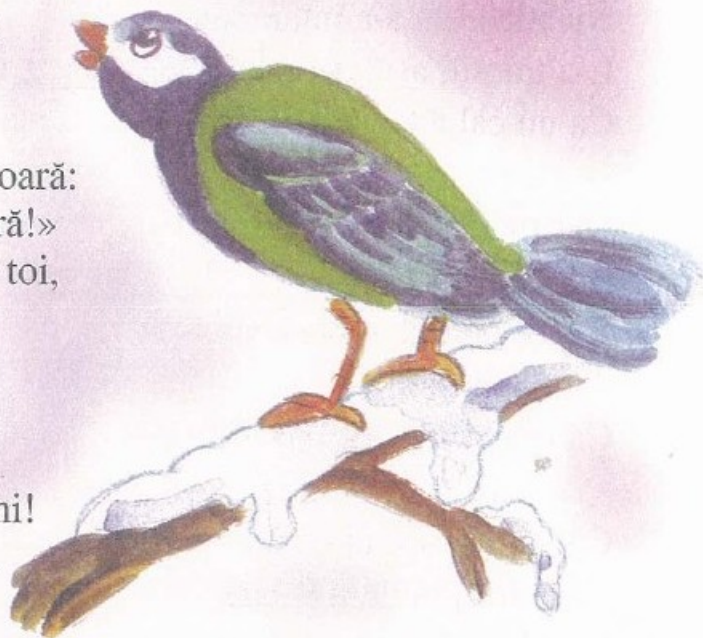
CÂNTECUL PIȚIGOIULUI

Pițigoi,
Măi pițigoi,
Ce tot cauți pe la noi?

Prin salcâmi, prin lilieci,
Prin tufișuri reci,
Când e iarnă grea afară
Și pe casă
Brumă groasă,
Te pornești, așa-ntr-o doară:
«Simț a vară, simț a vară!»
De gândești că-i vara-n toi,
Pițigoi, măi pițigoi!

– Oameni buni,
Măi oameni buni,
Iaca, spun și eu minciuni!
Când e iarnă, «simț a vară»,
Să fac iarna de ocară

Vara strig: «Cârpiți, cârpiți!»
Ca să știți
Să pregătiți
Și hăinuța ruptă-n coate,
Și camera cu de toate!

CĂLĂREȚUL

Hi, căluț cu patru roate!
Călărețu-î rupt în coate,
Are-n frunte un cucui,
Dar ca dânsul altul nu-i!

L-a trântit căluțu-n zloată.
Nu știu cum s-a întâmplat –
L-a trântit, așa, deodată,
Ca un cal adevărat!

Dar măicuța,
Cu vârguța,
Iese-n poartă, mânioasă:
– Lasă, lasă,
Că te-oi prinde eu acasă!...

Călărețul rupt în coate
Taie drumul de-a călare.
Chiuind în gura mare:
– Hi, căluț cu patru roate!

Pentru-o fată mititică...

CA SĂ ADOARMĂ...

Pe plafonul din odaie,
Pentru tine nalt cât cerul,
Lampa s-a aprins bălaie
Și-i luminează-n tot ungherul.

Uite, ți-au venit bunicii...
Vrei povestea cu măline
Din hambarele furnicii?
Vrei să-ți cânte-o horă veche,
De pe când erau ca tine,
Ori să-ți pună la ureche,
Răsucit din fire moi,
Roșu motocel de lână,
Cum se pune la pisoii?

VINE ENE PE LA GENE

Peste ochii de mărgică,
Fată mică,
Genele subțiri de țes,
Tot mai leneș, tot mai des.

Nu întoarce înspre ușă
Urechiușă
Cu cercei:
Somnul vine ușurel,
Nimeni pașii nu-i aude!
Doar când ninge ca acum,
Lasă după el, pe drum,
Un tighel de urme ude...

PENTRU CE SĂ-ȚI FIE FRICĂ?

Leagănul e numai puf,
Pentru ce să-ți fie frică?
Dormi... La tine-n trăsuriică
Toate păsările albe
Au lăsat un fulg, din zbor,
Pentru surioara lor!

Hai, închide-ți ochișorii –
Verzi bănuți de magheran –
Strânge-ți bine pumnișorii...
Că de-o fi să bată-n ușă
Chiar pisoiul năzdrăvan,
Am să strig la el, și gata:
– Căținel... că doarme fata!

Dormi... Ți-am pus la căpătâi
Săcușor cu levănțică,
Ca să râdă ochii tăi...
Pentru ce să-ți fie frică?
Dormi... E bine-n trăsuriică
Și este moale și calduț
Ca-ntr-un cuib de rândunică.

Pentru ce să-ți fie frică?...

*Şase cântece
pe motive populare ruse*

TREI RĂTUȘTE

Trei rătuște joacă-n iarbă:
– Baba-oarbă! Baba-oarbă!
Zice rața cea bătrână:
– Stați coalea, mai la-ndemână,
Că vicleana stă la pândă
Stă la pândă,
Că-i flămândă!
Cele mărișoare
Stau cumiști la soare,
Însă cealaltă
O zbughește-n baltă,
Iar în păpuriș,
Pândind pe furiș,
Doi vulpoi stăteau la sfat...
Nu mai spun ce s-a-ntâmplat!

MOȘ-ANDRUȘCA

Moș-Andrușca, iepuraș,
A pornit-o spre oraș,
Cu ghitara la spinare,
Ca să facă o cântare.

Dar vulpoiul vânător
Stă cu pușca la picior.
Uite-l că ridică pușca
Și-l împușcă pe Andrușca!

Pif-paf! Măi pușcaș,
Unde-i bietul iepuraș?...

MOTĂNAȘ-MOTĂNEL...

Motănaș-motănel,
Cu codița după el,
Vin să torci, vin să dormi,
Pe băiat să mi-l adormi!

Pentru asta ți-oi plăti
După cât îmi vei munci:
De mi-i fi motan cuminte,
Ți-oi da lapte și plăcinte,

Iar obraznic de mi-i fi,
Ți-oi plăti ce ți-oi plăti,
Dar te-oi trage de codiță
Și ți-oi da și-o bătaie!

VULPEA CIZMĂRIȚĂ

Umblă vulpea prin pădure:
Ce să fure?
Ce să fure?
Fură coaja de pe tei,
Și-mpletește papucei:

Pentru dânsa o pereche,
Că și-a rupt-o pe cea veche.
Pentru soț – Jupân-vulpoi –
O pereche mai de soi,
Pentru puișorii ei,
Papucei mai mititei,
Să-i rupă mai cu temei!

ALB-IEPURAȘ

- Iepuraș,
- Alb-iepuraș,
- Unde-ai fost?
- La oraș.
- Un-te duci?
- La pădure.
- Ce mănânci?
- Vreji de mure.
- Unde dormi?
- Sub șopron.
- Cum te cheamă?
- Rodion!

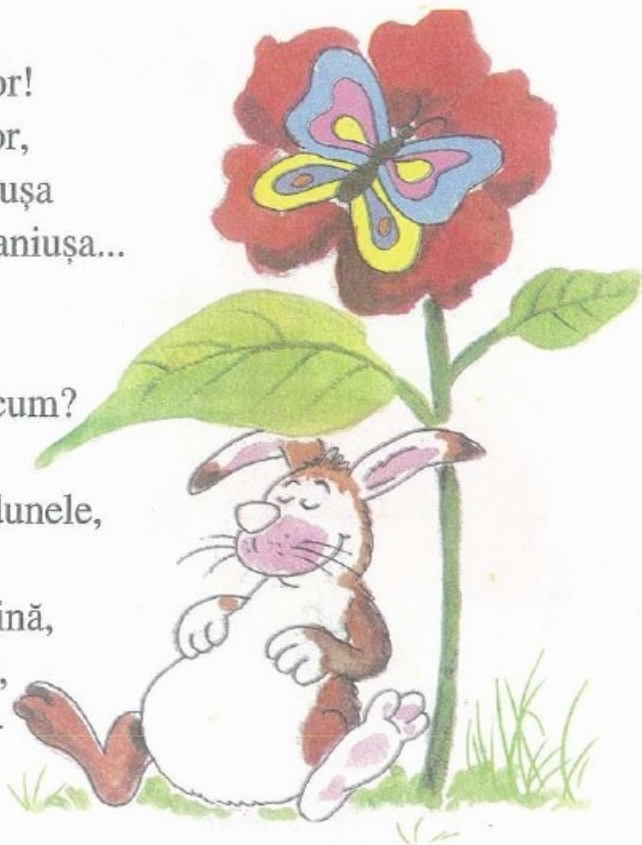

CÂNTEC DE LEAGĂN

Dormi cu mama, puișor!
Dorm pisicile-n pridvor,
Doarme-n patul ei păpușa
Doarmă-n leagăn și Vaniușa...

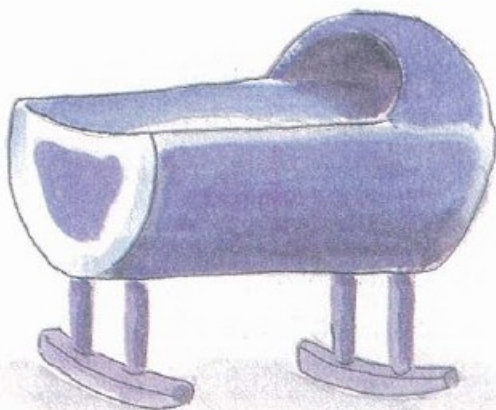
Ia te uită, frate! Cum,
N-adormiși nici pân-acum?

Dorm sub streșini rândunele,
Iepurașu-n tufănele,
Vulpea doarme-n vizuină,
Fluturașul pe-o sulfină,
Greierușul pe-o lalea –
Fiecare unde vrea!

Cum se poate, frate, cum?
N-adormiși nici pân-acum?

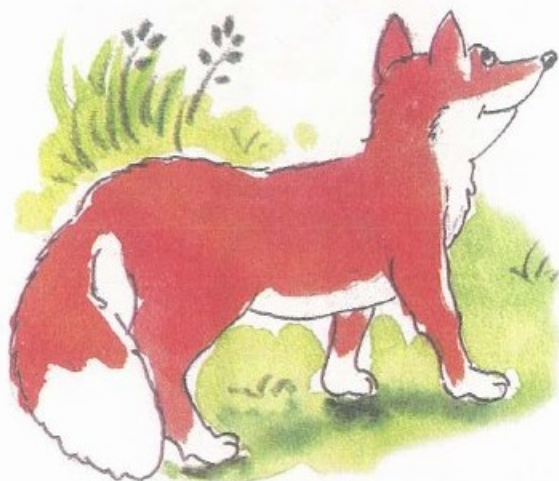
Dorm sub vatră puișorii,
Dorm sub gene ochișorii,
Doarme-n pernă urechiușa...
Dormi cu mama,
dormi, Vaniușa

GHICI!

GHICI!

GHICI!

CUM O CHEAMĂ

Roșioară și codată
Umblă noaptea prin poiată,
Și la noi, și la vecini,
Ca să cumpere găini.
De plătit, nu le plătește,
Dar pe loc le jumulește!
Cum o cheamă?

ZI-I PE NUME!

Din grădina lui Mihai,
De sub tufe de urzici,
A ieșit un ghem de scai
Ca să caute furnici:
Uite-l colo, uite-l ici...
Zi-i pe nume, cine-i?
Ghici!

CINE NU-L CUNOAȘTE

Chel ca-n palmă, bosumflat,
Zi și noapte stă culcat.
S-ar scula și el, vezi bine,
Însă curpenul nu-l ține...
Cine nu-l cunoaște?

Cine?

CE SĂ FIE?

Frunze n-are,
Nu-i nici floare.
În păduri și pe ogor,
Prin grădini și-n deal la vie,
Stă mereu într-un picior,
O umbrelă de hârtie...

Ce să fie?

CINE-I OARE?

Merge, merge – greu ajunge!
Are coarne – dar nu-mpunge.

E ghebos

Și fricos,

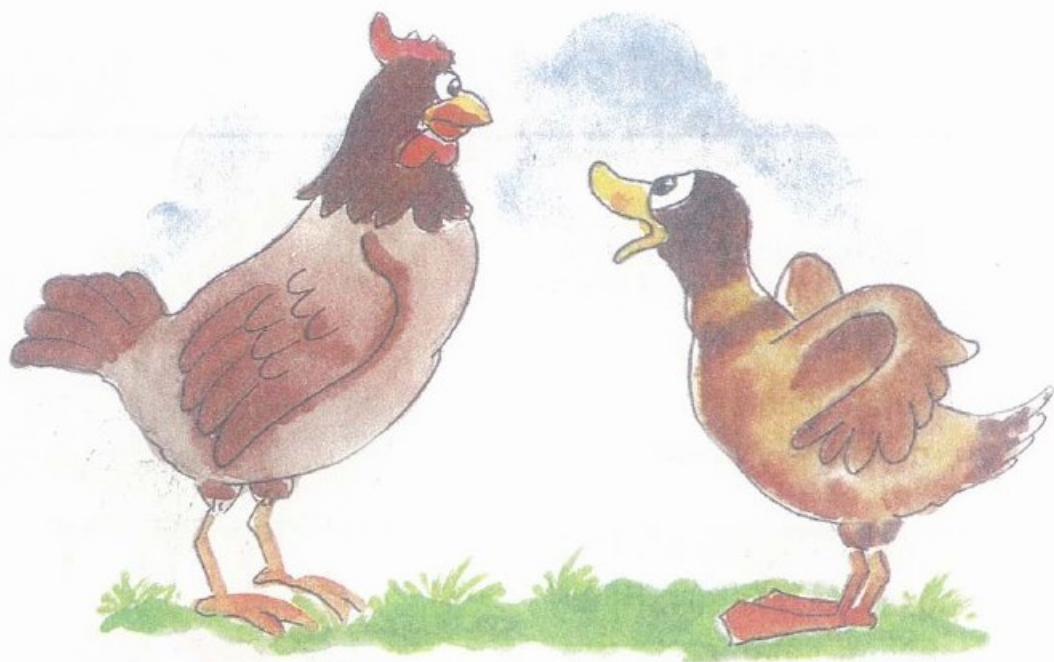
Iar când iese la plimbare,
Își ia casa de-a spinare.

Cine-i oare?

PENTRU CEI MAI MĂRICEI

RAȚA SFĂDĂUȘĂ

Ceartă rața pe găină:
– Nu te supăra, vecină,
Ce folos că ești moțată,
Dacă stai tot în poiată?
Ce folos că ești pestriță,
Când nu ieși nici la portiță?

Iacă, eu, că nu-s frumoasă
(Lătăreață, scurtă, groasă),
Și tot nu mai stau pe-acasă,
De mă știu, în lung și-n lat,
Toate bălțile din sat!

Cum începe vremea caldă,
Îmi iau cârdul de rătuște
Și pornind pe iaz, la scaldă,
Înotăm și prindem muște.
Ba ne pică uneori
Chiar și doi-trei peștișori...

Pe când puii de găină
(Nu te supăra, vecină),
Nu se scaldă nici în ploaie.
Iar dacă-i copaia plină,
Se îneacă și-n copaie!

CUCURIGU! COTCODAC!

Peste dealuri, peste sat,
Soare roșu s-a-nălțat.
În ușiță la poiată,
O puicuță cucuiată
Stă c-un cocoșel la sfat.

– Cucurigu, cucurigu!
S-a dus iarna, s-a dus frigul
Și pământu-i afânat,
Numai bun pentru scurmat!
Iese troscot pe răzoare,
Ies gânganii mici la soare,
Chiar și câte-o semincioară
Încolțește-n bălării...
Hai cu mine, surioară;
Pentru ce nu vrei să vii?

– Cotcodac, cotcodac!
Ce să fac eu, frățioare,
Ce să fac,
Dacă n-am când?
Că din calde oușoare
Am să scot, curând-curând,
Puișori
Aurii
Jucării
Pentru copii –
Grămăjoare moi de puf,
Cu codița pământuf,
Cu-ochișori de antracit
Și picioare de chibrit!

LA ARAT

Nu mai ninge, nu mai plouă.
Râd prin crânguri ghioceii.
Pe-un tăpșan cu iarbă nouă
Au ieșit să pască mieii.

Uite, sus, pe-un deal sărac
S-a pornit un plug să are:
Cum îl vezi din depărtare,
Subțirel și negru, pare
Un gâdac.

Trage boul pe-ndelete.
Zice omul: – Ț greu, băiete!
– Las' să fie cât de greu!
C-om munci, și tu, și eu,
Să vedem dealul arat
Și ogorul semănat.

Și-om avea, după dreptate,
Soare cald și ploi bogate,
Să venim la toamnă iar,
Ca să ducem în hambar
Roadele belșugului
De pe urma plugului!

CÂRTIȚA ȘI TRACTORUL

Pe movila din ogor,
Cu căciula de țărână,
Iese o cârtiță bătrână,
Să se uite la tractor.

– Bou să fie?... Nu se poate,
Că se leagănă pe roate!
Ia te uită, cum mai trage,
Cum mai gâfâie și rage –
Când se opintește-odată,
Bubuie câmpia toată!

Povestea mai ieri nevasta,
Care încărca trifoi,
Că o namilă ca asta
Trage-n plug cât șapte boi!...

Am mai dus-o pân-acuma;
De-acuma,
Gata-i gluma:
Cată să mă mut de-aici,
Că s-aproprie proclétul
Și-mi dărâcă acaretul
Ca pe-o casă de furnici!

CIOCÂRLANUL

Zările-necate-n fum
Ca de spaimă stau cuprinse
Lin, cu gâturile-ntinse,
Berzele pornesc la drum...

Stoluri iuți de rândunele
Trec spre miazăzi, ușoare.
Iar un ciocârlan moțat,
Cocoțat
Pe-un măr uscat,
Se tot uită după ele:

– Cale bună, călătoare,
Să veniți sănătoșele
Să ne-aduceți sfântul soare!

Dar grăbiți, pân' nu s-arată
Baba-iarna, supărată,
Pustiind ogoarele
Și-nghețând izvoarele...

Voi vă duceți, eu rămân,
Că-s un ciocârlan bătrân –
Și rămân cu mine-aici
Fel de fel de păsări mici:

Vrăbii grase,
Mâncăcioase,
Pe sub streșine de case,
Pițigoi
Prin zăvoi,
Și sticleți
Prin scaieți.

LĂSTUNUL

Peste dealul lui Păun
Se coboară un lăstun:

Vede fânul strâns în clăi,
Vede satul peste văi,
Și mai vede-n nori de praf
Sârmele de telegraf
Fără nici-o rândunică...

Inimioara-i mititică
Bate repegior de frică.

Cată colo, cată ici,
Cercetând cu ochii mici.
– Cip-cirip, cip-cirici!
Nu vă fie cu bănat,
N-ați văzut trecând pe-aici
Stoluri lungi și ușurele
De lăstuni și rândunele,
Să m-agăț și eu de ele?
Că am cam întârziat
Și mă prinde iarna-n sat,
Singurel și supărat!

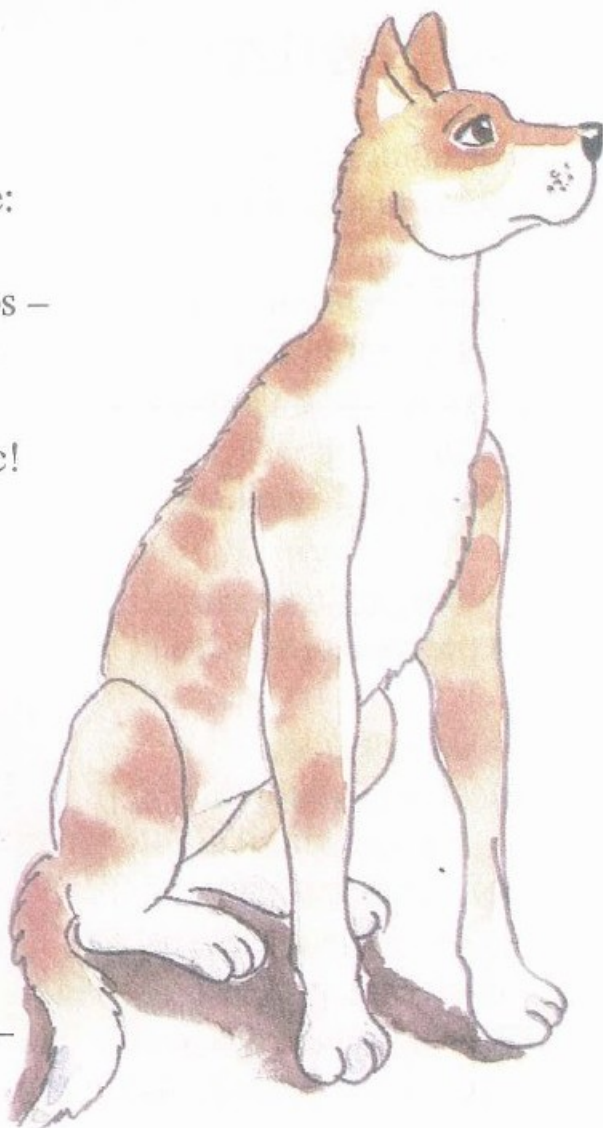
O POVESTE C-UN DULĂU

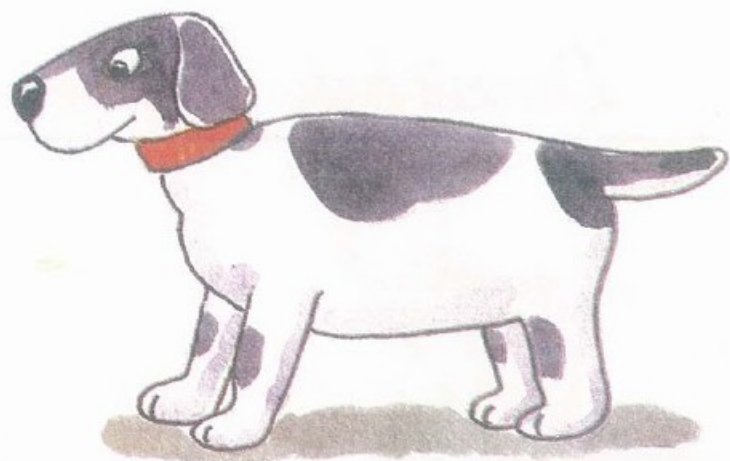
Un cățel de cauciuc,
Mititel cât un papuc,
Se-ntâlnește la răscruce
C-un cogeamite dulău.
– Eu, să fiu în locul tău,
Aș pleca și m-aș tot duce:

Plin de scai, murdar, lățos –
Un cojoc întors pe dos –
Latri jalnic și urât
Dintr-un fund de poloboc!
Eu am muzicuță-n gât:
Cu copiii când mă joc
Și m-apasă pe burtică –
Juri că miaună-o pisică!

Dar dulăul cel cuminte,
Măsurându-l pe cățel,
Prizărit și mărunțel,
Îi arată doar un dinte...

– Mie mi-au făcut pătuc –
Zice cel de cauciuc –
Plăpumioară și colțuc,
Cămășuță cu arnici
Și bondiță cu panglici!

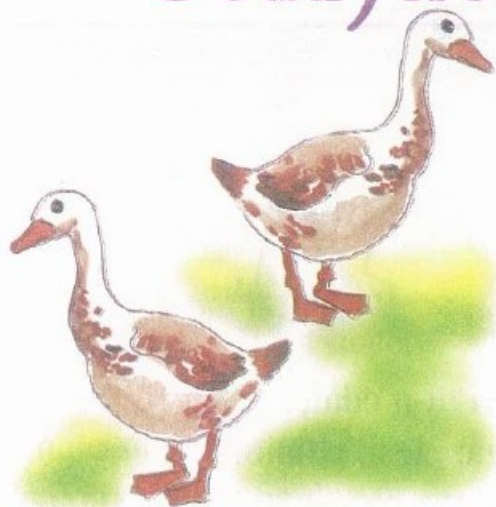
Dar când intri tu-n odaie,
Toți te-alungă: „Ieși, potaie!”
Iar de ești cumva plouat,
Nu te rabdă nici sub pat!

– Ham! dulăul i-a răspuns
Și atât a fost de-ajuns:
Ia-l de ceafă, strânge-l bine,
Doar o zice „Vai de mine!”

Însă când să-l scuture –
Scutură dacă ai ce!
Din jigodia-ngâmfată,
A rămas în colți, deodată,
Doar c-o minge dezumflată.

.....
Băiețel, și tu, fetiță,
Nu uitați acest cuvânt:
Cine e umplut cu vânt,
Să mai tacă din guriță!

Două fete din vecini

ÎN POIANĂ

În poiana cu arini,
Unde-i locul mai ferit,
Într-o zi s-au întâlnit
Două fete din vecini:

Catincuța paște-o turmă
(Trei mioare năpârlite!)
Iar Ileana ia din urmă
Șapte găște potcovite...

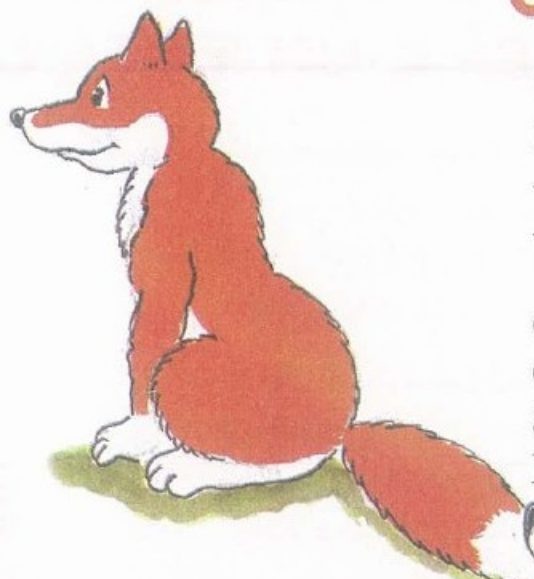

POPASUL

Cele două ciobănițe
Se așază la taifas.
Câinii fac și ei popas,
Stând alături, pe codițe.

Scotocind prin desăguțe,
Fetele s-au ospătat
Cu merinde sărăcuțe,
Cu colaci de grâu curat.

CUMĂTRA VULPE

Țipă găștele și zboară,
Zboară penele-n poiană...

– Ce-o fi asta, surioară?

– Ia, o vulpe năzdrăvană:

Cum stătea-n tufiș la pândă,
Costelivă și flămândă,
S-a gândit că pentru masă
N-ar strica o găscă grasă...

UNDE-S MULȚI, PUTEREA CREȘTE

– Să poftească-aici, urâta!...
Și-au sărit – mai mare dragul –
Catincuța mea cu bâta,
Îlenuța cu ciomagul.

Cățelușii sar și ei.
Vulpea s-a grăbit, neroada,
De era să-și uite coada
Între colții lui Grivei!

... În poiană pasc la soare
Șapte găște, trei mioare,
Și e liniște-n dumbravă.
– Asta zic și eu ispravă!...

UN PISOI DE PORȚELAN STĂ DE VORBĂ C-UN MOTAN...

– Sunt un pisoi de porțelan,
O jucărie minunată!
Nu umblu noaptea pe maidan
Și nu mi-e foame niciodată.

Din locul meu mă uit de sus
Cum toți te ceartă, la tot pasul!
Eu zurbagiu ca tine nu-s,
Și nimeni nu mă... dă cu nasul!

– Ba, eu sunt viu: alerg, mă joc,
Mă bat pe garduri cu motanii,
Mănânc cât șapte la un loc
Și-mi știu de frică șobolanii.

E drept că-s mătă de pripas,
Iar tu de lux... Dar asta-i treabă,
Să-ți joace șoarecii sub nas
Și tu nici să nu-ntinzi o labă?

Ies noaptea pe acoperiș
Și miaun... de te apucă plânsul!
Dar ia să treacă pe furiș
Vreun șoricuț – că-i vai de dânsul!

Sar de pe șură-n salturi largi,
De zici că-s tigru sau panteră...
Iar tu... nici de pe etajeră
Nu-i chip s-aluneci... că te spargi!

LA IEPURI

M-am rugat de tata-mare
Să mă ia la vânătoare.

Cu căciula pe-o ureche,
Cu ciubote de voinic
Și cu pușca lui cea veche –
Cine-ar zice că sunt mic?...

Seara limpede și blândă
Se coboară peste văi.
Mă așez și eu la pândă
Ca și ceilalți flăcăi.

Peste câmp, departe-hăt,
Nici-o umbră de omăt.

Când, deodată, lângă mine,
Se zburlește-un mărăcine...

Uite mă, ce arătare!
Nici nu merge, nici nu sare!
Se împiedică de-un hop,
Dă la deal de zici că-i șchiop,
Dă la vale, cade-n bot,
Cu codița de-a spinare,
Cu urechile de-un cot!

Inima cumplit îmi bate,
Ce-a mai fost și asta, frate?...

Râde-n barba lui, bunicul:
– Mi s-a speriat voinicul
Și-a scăpat și flinta jos,
Pentru-un iepuraș fricos!

PROMOROACA

Vezi colo, pe tăpșan, cum se ridică,
Cu furca-n brâu, o babă mărunțică?
Sumanul i-e croit dintr-o pănușă
Și umblă-ncinsă c-un curmei de tei,
Dar îi sclipește soarele în cercei
Și are nasul roș ca o scorușă!

De ce ți-e frică? Ia, o biată babă!
Aleargă până-n deal și iar se-ntoarce,
Că nu-și mai află loc de-atâta treabă.
Și fusul joacă-n drurn, și baba toarce...

Te uiți la mine lung și nu mă crezi?
Acuși coboară baba prin livezi,
S-anine promoroacă printre ramuri
Și horboțică albă pe la geamuri.

Ba chiar lui bunicu' câteodată,
Când pleacă el cu sania la vie
Îi iese-n cale baba supărată
Și-i prinde-n barbă puf de păpădie!

DOI VOINICI

Prin grădină, peste tot,
Numai flori de promoroacă...
Doi voinici cât Barbă-cot
Au ieșit în drum la joacă.

Și-narmându-se pe loc
Cu pușcoace mari de soc,
Se avântă, îndrăzneți,
Printre tufe de scaieți.

– Când oi crește eu mai mare,
Ghinărar mă fac, măi frate,
S-alung turcii de-a călare,
Cu flăcăi din șapte sate!

Și s-aruncă amândoi,
Gata-gata de război,
Să retez cu alai
Măciuliile de scai!

Dar în loc de turci hapsâni
A ieșit dintr-o ogradă
Un dulău cu chef de sfadă,
Să mi-i latre pe rumâni.

Fug voinicii ca din pușcă,
Zboară colbu-n urma lor:
– Sai, mămuca-n ajutor,
Că ne mușcă!

BABA IARNĂ INTRĂ-N SAT

Alergând, ca de năpastă,
Au venit buluc pe coastă

Doi băieți
Mai isteți,
Să dea veste
La neveste

C-au văzut în deal la stână,
Coborând din vârful de munte,
Peste ape fără punte,
Iarna sură și bătrână...

Mai târziu, mai pe-nserat,
A intrat și baba-n sat:
Uite-o-n capul podului,
În văzul norodului,
Pe-un butuc de lemn uscat,
Cu cojoc de căpătat,
Cu năframă de furat,
Cu catrință de aba –
Vântul să-l strecuri prin ea!

Și cum suflă-n pumnii reci,
Scoate pâclă pe poteci,
Iar pe fund de văi destramă
Neguri vinete, de scamă...

Și-au ieșit băieții mici,
Mici și mulți
Și desculți,

Și câțiva mai măricei
Cu căciulile cât ei,
Au ieșit în drum, voinici,
Cu biciuști și cu nuiiele

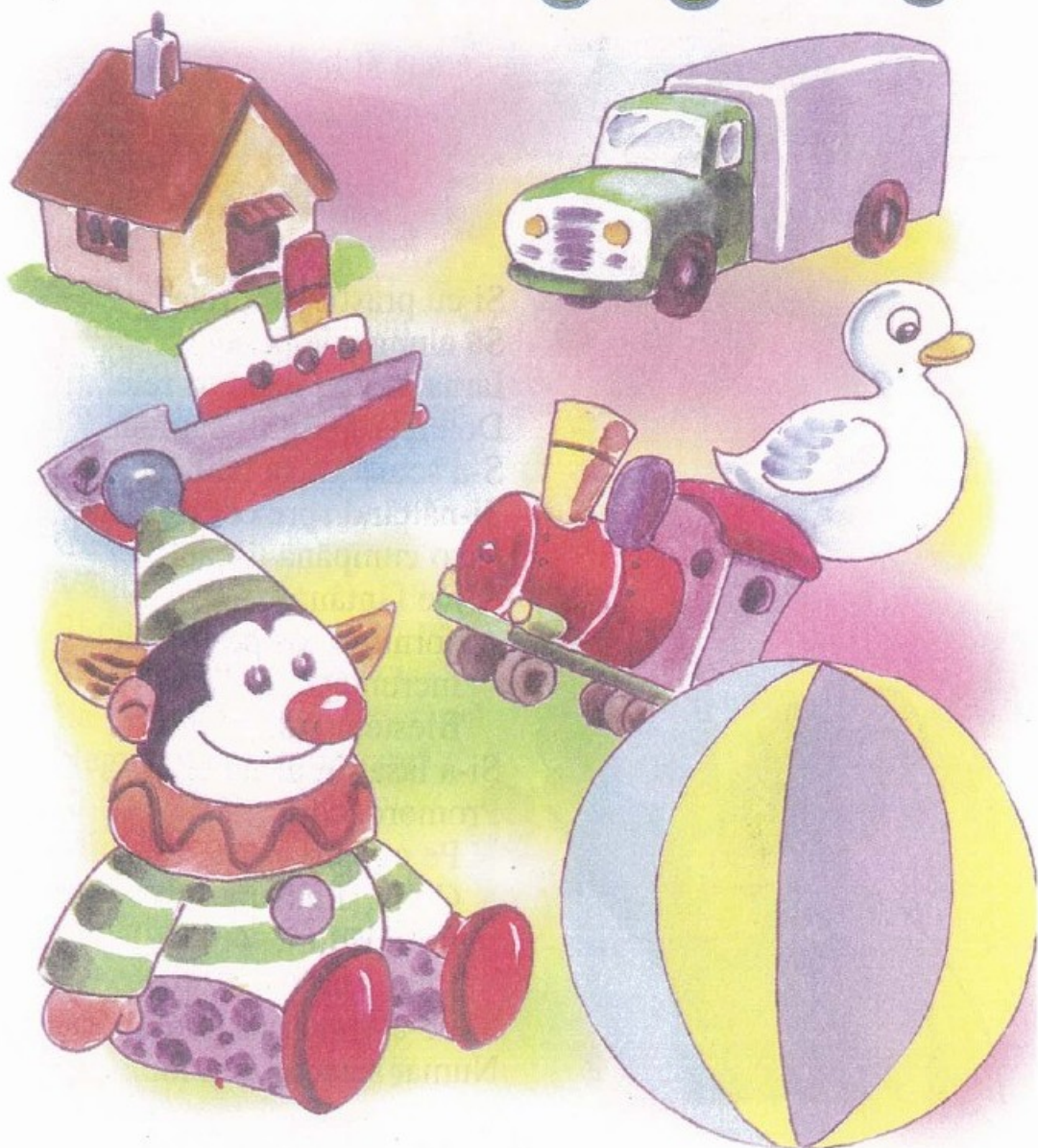

Și cu praștii subțirele,
Să alunge de pe-aici
Iarna cea cu gânduri rele...
Doamna-gerului, bătrână,
S-a sculat de la pământ.
Și-nălțând spre cer o mână,
Ca o cumpănă uscată
De fântână,
A pornit în jos pe vânt,
Încruntată,
Blestemând,
Și-a lăsat în urma ei
Promoroacă și polei;
Pe ogoare,
Corbi și cioare
Prin păduri,
Lupii suri,
Și de-a lungul drumului
Numai scama fumului...

JUCĂRII

BUNICA

Când vântul copacii îndoaie,
Și plouă, și-i frig, și ni-i frică,
Fugim la bunica-n odaie,
Noi: două surori și-o pisică.

Acolo-i calduț și-i tăcere.
Divanul bătrân dintre uși,
Cu vechile lui lăicere,
Ne-așteaptă cu cărți și păpuși.

Bunica ne iese-nainte
Cu zâmbetu-i blând de bunică:
– „Ei, care mi-a fost mai cuminte,
Fetițele, ori tu, pisică?...“

DATORIA FETELOR

Stăteau fetițele la sfat
Pe patul din odaie,
Și cea mai mică a-ntrebat:
– „Bunică, oare-așa e?

De-o fi război, băieții zic
Că ei se duc să moară,
Dar noi, fetițele, nimic
Nu facem pentru țară?”

A râs bunica-ncetișor
Și-a zis cu duioșie:
– „ Aveți și voi, fetițelor,
O sfântă datorie.

Cât sunteți mici și-aveți părinți,
Să faceți ce v-or spune;
Să fiți supuse și cuminiți
Și vrednice, și bune.

În viață, să muncești cât poți...
Să știți voi de la mine
Că munca-i cinste pentru toți,
Și lenea de rușine.

Cinstită-n fapte ca și-n gând
Viața să vă fie
Și să vă faceți orișicând
Întreaga datorie.

Să fie-n casă râs și spor,
Copiii să vă crească
Cu dragoste de țara lor
Și legea strămoșească.

Femeia leneșă și rea
Ne face de ocară:
Muncind pentru căsuța ta,
Muncești și pentru țară!“

GOSPODINA

Greu e când ești gospodină!
Uite, eu, cât sunt de mică,
Iute-s ca o rândunică,
Harnică-s ca o albină.

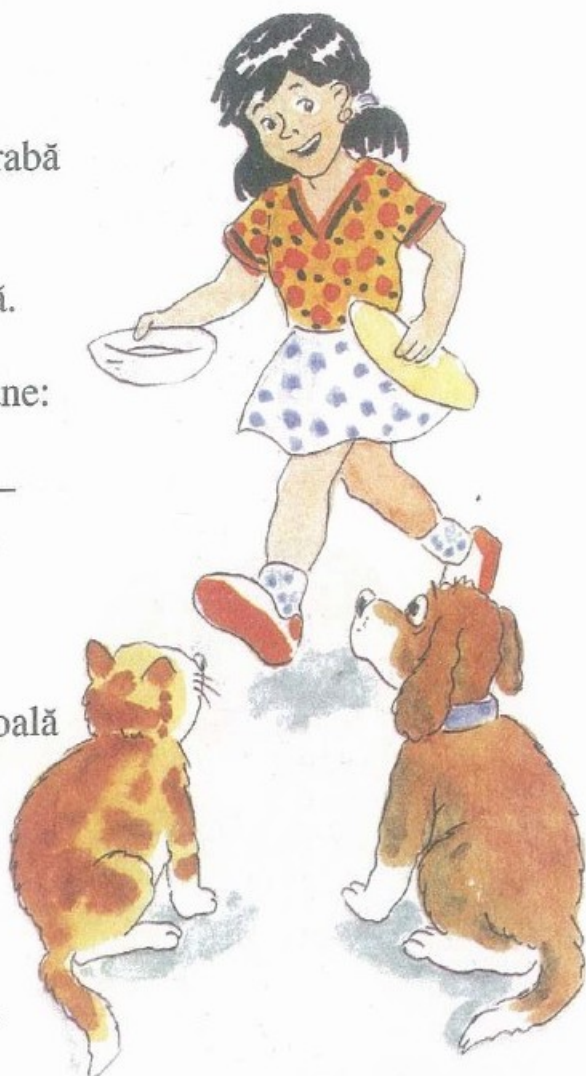
Cum mă scol, cobor în grabă
Colivia din părete,
Să dau boabe la stiglete,
Că-i un cântăreț de treabă.

Vreme multă nu-mi rămâne:
Pisicuța de cu noapte
Miaună și-mi cere lapte, –
Iar Grivei îmi cere pâine.

Învăț lecțiile toate,
La cetit, la socoteală, –
Că doar n-o să plec la școală
Fără lecții învățate!

Cu păpușa-i alt bucluc!
Din șindrila și din bețe,
Trebuie să-i fac pătuc
După sobă, să nu-nghețe.

Uf, ce mare-i bucuria
Când sunt toate gata-n pripă!
Nu stau locului o clipă...
Tare-i grea gospodăria!

FETIȚA ALINTATĂ

– Mamă, coase-mi paltonașul!
– Mamă, mi s-a rupt rochița...
– Prinde-mi, mamă, gulerașul!
S-alinta mereu fetița.

Coasă mama, ce să facă?
Mama n-are bucurii,
Necăjită și săracă
Și c-o droaie de copii

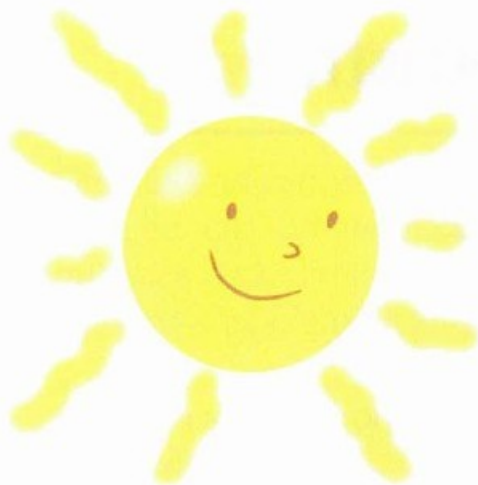
Și de treburi câte are,
Nici să doarmă n-are când.
– De mi-ar crește fata mare,
Să m-ajute mai curând!...

Vine fata alintată:

– Mamă, coase-mi ciorăpiorul!
Dar măicuța, supărată,
A luat-o mai cu zorul:

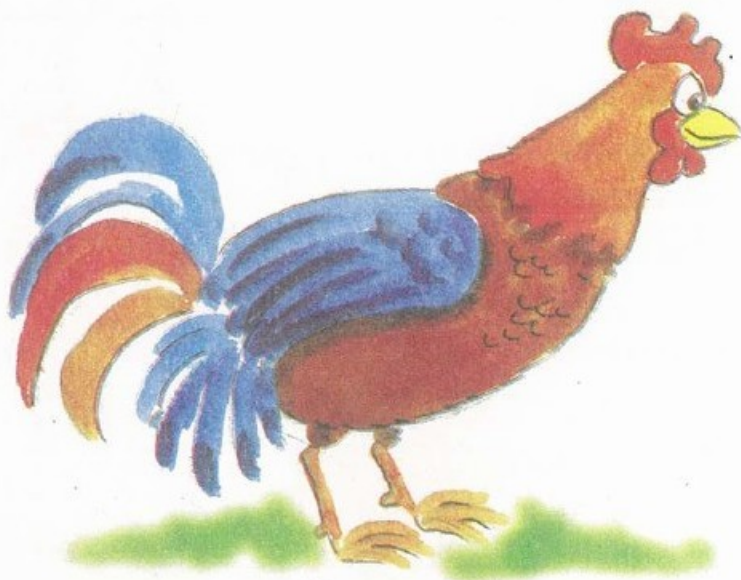
– Uite ac și uite ață.
Nu mai ești fetiță mică,
Ia, împunge, – și te-nvață
Să mai coși și singurică!

HARNICĂ!

Soarele s-a înălțat
Pe clopotnița din sat...
În ușiță la poiată,
O puicuță cucuiată
Stă c-un cocoșel la sfat:

– Cucurigu, cucurigu!
Uite, vin Floriile
Zmălțuind câmpiile,
Și pământul afânat
Numai bun e de scurmat!

Iese troscot pe răzoare
Ies gânganii mici la soare,
Și-s atâtea grăuncioare
Risipite-n bălării...
Hai cu mine la plimbare, –
Pentru ce nu vrei să vii?

– Cotcodac, cotcodac!
Aș veni, dar ce să fac?
Că stăpâna m-a zorit
Să-i fac ouă de clocit!
Și din ouă străvezii,
O să scot pân' la Florii
Pui mărunți și aurii:
Grămăgioare moi de puf,
Cu codiță pământuf,

Cu ochi negri de mărgele,
Cu picioare subțirele
Și la cioc trandafirii...

Și puicuța cea moțată
Dă fuguța pe cerdac
Să vestească-n lumea mare
C-a făcut un ou, – de pare
C-a făcut un cozonac:
Cotcodac!

ARICIUL-ÎMPĂRAT

Odată, într-un loc îndepărtat
S-a adunat în taină-al dobitoacelor sobor
Ca să-și aleagă-un împărat
(Că leul cel bătrân murise de răpciugă).
Și hăt-târziu, în urma tuturor,
 Veni în fugă
 Peste plai
 Un ghem de scai:
Un biet arici zburlit și prost
Cum altul de când lumea n-a mai fost!
S-a cocoțat pe-o buturugă
Scoțând cu frică botul dintre ace,
 Și-a cuvântat:

 – „Iubite dobitoace!
Vă rog să mă alegeți pe mine împărat
Măcar că poate
 Sunt cam mic
(Ba chiar și cam prostuț un pic),
Să știți că-s înțelept nevoie mare
Și că-s amamic de voinic.

De pildă, chiar acum,
 Venind pe drum,
Un șarpe mare și urât
A încercat să mă înghită;
 Dar i-am vârat
 O țeapă-n gât...
(El cică are amigdalită!)

Aşa a fost, v-o spun cu jurământ.
Iar dacă nu mă credeți pe cuvânt,
Poftiți, vă rog la luptă dreaptă,
 Și-o să vedeti ce vă așteaptă!“

Își saltă leii coama pe grumaz,
Se tăvălesc bursucii la pământ
Și-și-nalță elefanții trompa-n vânt
 De-atâta haz:

Auzi! Atâtea neamuri mari și mici,
S-aleagă împărat pe-un biet arici!

Dar l-au ales, – pesemne că anume.
Să aibă-apoi prilej de râs și glume.

Și-au dat în cinstea lui o masă mare,
Cu nu știu câte feluri de mâncare,
Iar bietul împărat, de bucurie,
A adormit cu nasu-n farfurie...

A doua zi când s-a trezit,
 Trudit, mahmur
 Și supărat,
A zis Ariciul, mare împărat:

– Măi fraților, da' rău am mai dormit!
Oi fi eu împărat... dar tot mai bine
Era acasă, în tufiș la mină.

Fiindc' aici
Printre străini,
M-am înțepat în spini,
De parcă-i plină lumea de arici!

Nu știu norodul de mă lasă, –
Dar eu,
Mai bucuros m-aș duce-acasă
Și v-aș lăsa în plata Domnului!

Și, adunându-și ghimpii la spinare,
S-a dus, tiptil, la vale pe cărare, –
Și dus a fost.

Dar n-a spus nimănui
Că s-a-nțepat... în țepii dumnealui!

Cuprins

PENTRU CEI MAI MITITEI

<i>Ninge / 4</i>
<i>Baba Dochia / 5</i>
<i>Scrisoare / 6</i>
<i>La drum / 7</i>
<i>Uite vine Moș-Crăciun / 8</i>
<i>Mâțișorii / 10</i>
<i>A-nflorit o păpădie / 11</i>
<i>De pe-o „Bună-dimineată“ / 12</i>
<i>Pentru tine primăvară / 14</i>
<i>Țânțarul și avionul / 15</i>
<i>Gospodina / 16</i>
<i>Puișorul cafeniu / 17</i>
<i>Un cămin de păsărele / 18</i>
<i>Un mieluț cu zurgălău / 20</i>
<i>Greu la deal și greu la vale / 21</i>
<i>Hultanul / 22</i>
<i>Cântecul pițigoiului / 23</i>
<i>Călărețul / 24</i>
PENTRU-O FATĂ MITITICĂ / 26
<i>Ca să adoarmă / 26</i>
<i>Vine Ene pe la gene / 27</i>
<i>Pentru ce să-ți fie frică? / 28</i>
ȘASE CÂNTECE PE MOTIVE
POPULARE RUSE / 29
<i>Trei rătuște / 30</i>
<i>Moș-Andrușca / 31</i>
<i>Motănaș-motănel / 32</i>
<i>Vulpea cizmăriță / 33</i>
<i>Alb-iepurăș / 34</i>
<i>Cântec de leagăn / 35</i>

GHICI! GHICI! GHICI! / 36

Zi-i pe nume / 36

Cum o cheamă / 36

Cine nu-l cunoaște / 37

Cine-i oare? / 37

Ce să fie / 37

PENTRU CEI MAI MĂRICEI

Rața sfădăușă / 39

Cucurigu! Cotcodac! / 40

La arat / 41

Cârțița și tractorul / 42

Ciocârlanul / 44

Lăstunul / 45

O poveste c-un dulău / 46

DOUĂ FETE DIN VECINI / 48

În poiană / 48

Popasul / 48

Cumătra vulpe / 49

Unde-s mulți, puterea crește / 49

Un pisoi de porțelan stă de vorbă c-un motan / 50

La iepuri / 52

Promoroaca / 54

Doi voinici / 55

Baba iarna intră-n sat / 56

JUCĂRII / 58

Bunica / 59

Datoria fetelor / 60

Gospodina / 62

Fetița alintată / 63

Harnică! / 64

Ariciul împărat / 66

Editura **NICOL**
Cartea prin poștă

Pentru comenzile efectuate se acordă reducere,
iar taxele poștale sunt suportate de către editură

CĂRȚI DE COLORAT

CĂRȚI ILUSTRATE

Ursul păcălit de vulpe	1,90
În parcul de distracții	1,90
Capra cu trei iezi	1,90
În excursie la munte	1,90
O zi la pescuit	1,90
Vacanța la bunici	1,90
Jucăriile	1,90
În vizită la zoo	1,90
Iarna	1,90
Scufița roșie	1,90
Albă ca zăpada	1,90
Pinocchio	1,90
Motanul încălțat	1,90
Primăvara	1,90
Cenușăreasa	1,90
Alfabetul	1,90
Cifrele	1,90
Toamna	1,90
Fata babei și fata moșneagului	1,90
Martinel în vacanță	1,90
Pungața cu doi bani	1,90

Ghid animale domestice	6,90
Ghid animale sălbatice	6,90

ÎN CURÂND

Povestea lui Moș Arici — D. ALMAȘ	
Pinocchio — <i>carte ilustrată</i>	
Albă ca zăpada — <i>carte ilustrată</i>	
Soldățelul de plumb — <i>carte ilustrată</i>	

COLECȚIA BIBLIOGRAFIE ȘCOLARĂ

Povestiri istorice — D. ALMAȘ	18,50
Scânteii de peste veacuri.	
Povestiri istorice. Partea a II-a	14,50
Minunatele povești ale copilăriei	29,90
Român Grue Grozovanul — D. ALMAȘ	15,90
La Medeleni — I. TEODOREANU (3 vol.)	29,50

Pentru comenzi și informații
ne puteți contacta
la telefon/fax: 021 / 345.26.52,
sau telefon: 0723.314.426

ISBN 978-973-7664-00-6

9 789737 664006